

DJIBOUTI

FOLKMÄNGD: 721 000 / HUVUDSTAD: Djibouti

GRUNDLÄGGANDE ILO-KONVENTIONER SOM RATIFICERATS: 29 - 87 - 98 - 100 - 105 - 111 - 138 - 182

■ Den långa listan över kränkningar av fackliga rättigheter i Djibouti blev ännu längre år 2006. Centralorganisationens post kontrollerades och fackliga ledare blev ideligen trakasserade och gripna. Det gick så långt att en ledare tvingades fly landet när han fruktade för sitt liv. När representanter för ILO, FFI och den internationella federationen för mänskliga rättigheter (FIDH) kom för att undersöka förhållandena blev de med tvång utvisade ur landet.

LAGSTIFTNINGEN

Den nya arbetsmarknadslagen ifrågasätter grundläggande rättigheter Den nya arbetsmarknadslagen som trädde i kraft i januari 2006 strider mot grundläggande rättigheter som fastlagts av ILO, exempelvis föreningsfriheten, kollektivavtalsförhandlingar och facklig organisering. Arbetsmarknadens parter fick aldrig delta i utformningen av lagen.

Regeringstillstånd krävs

Enligt den nya lagen krävs tillstånd från Inrikesministeriet, Arbetsmarknadsministeriet, Arbetsinspektionen, Justitieministeriet och Allmänna åklagarämbetet. Varje förändring av en fackförenings stadgar eller ledarskap måste genomgå samma godkännandeprocess. Skulle något av ministerierna kräva det kan allmänna åklagaren fortfarande hänvisa ansökan till civildomstol och begära att organisationen upplöses.

Indragen lön för fackligt förtroendevalda

Artikel 41.8 i lagen föreskriver att anställningsavtal och lön dras in för den som åtar sig ett fackligt uppdrag.

Begränsad strejkrätt

Strejkrätten är erkänd, men begränsad. Myndigheterna har vida befogenheter att tvångsinkalla statstjänstemän som strejkar och fackliga organisationer som planerar en strejk måste underrätta Inrikesministeriet om det 48 timmar i förväg. Arbetsmarknadslagen gäller inte anställda i frizoner.

RÄTTIGHETERNA I PRAKTIKEN

Regeringen begränsar i hög grad de fackliga rättigheterna genom lagstiftning och i praktiken.

Lagarna används mot förtroendevalda

Enligt den nya arbetsmarknadslagen får den som dömts till mer än tre månaders fängelse för brott som bedrägeri eller svek inte bli fackligt förtroendevald. UDT påpekar att den begränsningen, mot bakgrund av att myndigheterna ofta dömer människor på falska anklagelser, i praktiken kan användas för att begränsa grundläggande fackliga rättigheter.

Gula organisationer

Regeringen har medverkat till bildandet av gula fackliga organisationer som lagt beslag på existerande centralorganisationers namn och roller. Till internationella möten har regeringen nominerat löntagarrepresentanter som i verkligheten står den nära och inte alls är representativa. Dessutom har regeringen struntat i att uppfylla de åtaganden som gjorts under förlikningsbesök organiserade av ILO, FFI och AFRO. År 2006 kastade myndigheterna ut ILO- och FFI-representanter ur landet.

Trakasserier

Fackföreningsmedlemmar utsätts för ständiga trakasserier i form av avskedanden, degraderingar och lönesänkningar. Regeringen anklagar fackligt aktiva för att vara fiender till staten och tvekar inte att gripa dem.

Strejker

I praktiken slås strejker ner med kraftigt våld.

KRÄNKNINGAR UNDER ÅR 2006

Trakasserier, förhör och gripanden av fackliga ledare

Den 20 februari 2006 greps Mohamed Ahmed Mohamed, ansvarig för juridiska frågor hos Union of Port Workers (UDT-medlem) och Djibril Ismael Egueh, generalsekreterare för Maritime and Transit Service Union (SP-MTS, likaså UDT-anslutet) dagen efter det att de kommit tillbaka till Djibouti efter att ha deltagit i en utbildning arrangerad av den israeliska centralorganisationen Histadrut. De släpptes två dagar

senare sedan de förhörts om utbildningen. Deras pass beslagtogs och återlämnades inte. Tidigare, den 22 januari 2006, förhördes Hassan Cher Hared, UDT:s internationella sekreterare, av officerare från den allmänna säkerhetstjänsten om ansökningarna om deltagande i kursen. Han hade postat dem tidigare, och UDT tror att posten kontrollerats.

Den 5 mars blev de båda männen gripna igen. De ombads underteckna ett papper om att de oavsett vad som hände inte skulle begära att få en doktor eller advokat. De vägrade och häktningen förlängdes. Till slut, den 8 mars, beordrade en domare att de skulle skickas till centralfängelset i Djibouti för att ha "informerat en främmande makt".

Den 11 mars greps också Adan Mohamed Abdou, UDT:s generalsekreterare, och Hassan Cher Hared för att ha "informerat en främmande makt". Båda två släpptes provisoriskt den 29 mars men greps på nytt den 4 april då de sattes i fängelse utan domstolsbeslut. Gripandena gjordes sedan UDT i september 2005 gjort en anmälan till ILO om osakligt avskedande och förtida pensionering av tolv fackföreningsledare och representanter från Djiboutis hamn, bland dem Mohamed Ahmed Mohamed. Säkerhetstjänsten hade fångat upp anmälan i posten.

Alla fyra männen släpptes provisoriskt den 6 april men var fortfarande anklagade för att ha informerats främmande makt; ett brott som kan straffas med fängelse i tio till 15 år. En av männen, Djibril Ismael Egueh, hade av arbetsmarknadsministern fråntagits sitt fackliga ledarskap när han satt häktad och blivit ersatt av någon annan, utan några fackliga val.

Representanter för FFI, FIDH och ILO utvisade

Den 4 april grep myndigheterna i Djibouti en ILO-representant som kommit för att undersöka förhållandena för fackliga organisationer och utvisade honom. Samtidigt nekades en delegation från FIDH/FFI inresa. Ibrahim Mayaki, ILO:s representant, hade varit på officiellt besök i landet sedan lördagen den 1 april 2006. Han förhördes av polis och utvisades. De två FFI/FIDH-representanterna blev knuffade, förolämpade och med våld förda tillbaka till planet de kommit till Djibouti med. De hade fått inrikesministerns muntliga försäkran om att det inte skulle vara några problem med att få inresevisum på flygplatsen.

Facklig aktivist gripen

Den 9 augusti 2006 greps Ahmed Souleiman Mohamed, rådgivare till UDT:s generalsekreterare, av oklara skäl och kastades i fängelse.

Generalsekreteraren för postanställdas förbund avskedad

Mr Hassan Cher Hareds lön betalades inte ut i augusti, som straff för att han varit frånvarande utan tillstånd. Han sparkades till slut av arbetsgivaren, Djiboutis postverk, när han deltog i en kurs på ILO:s skola i Turin, Italien, som han fått ledigt från arbetet för. Fyra av hans kollegor blev också avskedade. Chefen för postverket hävdade att han agerade på regeringens order. Hassan Cher Hared har ända sedan år 1999 flera gånger utsatts för trakasserier, förtryck, olagliga gripanden och häktningar på grund av sin fackliga verksamhet. Han trodde att hans liv var i fara i Djibouti och bestämde sig till sist för att fly och söka asyl utomlands.